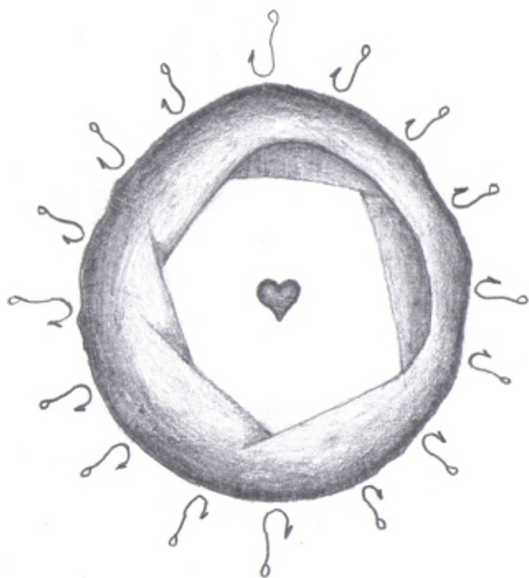

Paskan herkkyydestä

Mikko I. Pekkola

PASKAN HERKKYYDESTÄ

Omistettu Inkerille.
Erityiskiitos Jarnalle.

Mikko I. Pekkola

Paskan herkkyydestä

runoja

© 2014 Mikko I. Pekkola
mikkopekko@gmail.com

ISBN 978-952-286-929-6

Kustantaja: BoD - Books on Demand, Helsinki, Suomi
Valmistaja: BoD - Books on Demand, Norderstedt, Saksa

Teksti ja piirroksset: Mikko I. Pekkola
Taitto ja kannen suunnittelu: Juha Granberg
Takakannen valokuva: Joonas Lumpeinen

Elipä kerran Kangasalla harvinaislaatuisen pahapäinen hiisi. Hän oli luonteeltaan umpimielinen ja viinaanmenevä. Eräänä kauniina kesäpäivänä, juopoteltuaan kaksi viikkoa putkeen, hän kiipesi Kangasalan korkeimmalle kukkulalle, vaipui psykoosiin ja pani mätänsä laulamaan. Syntynyt kuilu oli niin syvä, että se olisi ulottunut Kiinaan, mikäli Kiinan olemassaolo olisi tuolloin tiedostettu. Todellisuudentajun asteittain palatessa hiisi alkoi nähdä työnsä tulokset.

"Varsin pätevä kirnuksi", hän kehaisi.

"Taidanpa asettua siihen asumaan."

YHTEISKUNTAPUNKKIA

sain kutsun yhteiskunnalta, mä muutuin jäseneksi
yhteiskunta ryyppäs, minut amputoitiin pois
miks asiat on helppoja kun vaikee olla vois
mätänin, kompostoiduin
(tulin onnelliseksi)

räkä-räkä-räkä-räkä-räkä-räkä-räkä-räkä
räkä-räkä-räkä-räkä-räkä-räkä-räkä-räkä

yhteiskunta punkkaili minun vuoteessani
yhteiskunta nyppi, minä potkaisin sen pois
miks jatkuvat helppoudet onnen meille tois
mätänin, kompostoiduin
(tulin onnelliseksi)

räkä-räkä-räkä-räkä-räkä-räkä-räkä-räkä
räkä-räkä-räkä-räkä-räkä-räkä-räkä-räkä

koko vitun maailman murheet minun harteillani
Olka meni rikki ja se amputoitiin pois
auta sinä Olkaa, lainaa sille harteitasi
maailma rakas meille jälleen vaikee olla vois

räkä-räkä-räkä-räkä-räkä-räkä-räkä-räkä
räkä-räkä-räkä-räkä-räkä-räkä-räkä-räkä

(räkää kaikki tyynni)

virkamies, oi miehein mun
silmiisi sun hullaannun

oot ihminen, voit kääntää pään
vaan silmiis tuijottamaan jään

miehen virka on tangoissa
se on paljas ja koskematon
voit tangasi hanuriis työntää - -

julman tangos tahdis' tanssi en

pikku Hiljanen - oliko se taas ääliö
pikku Hiljanen - eiks se taaskaan tajunnut
pikku Hiljanen - reppu selkään, selkä suoraks
huomenna on uusi päivä

pikku Hiljanen - nousee jakkaralle
pikku Hiljanen - ei se muuten ulotu
pikku Hiljanen - ison maailman elämään
ja iso suora nöyrä olla osaa ei - -
tiedä mistä löytyisi hiljaisuus

Homo mediocris (tuskaa, aah)
Homo mediocris (tuskaa, aah)

ole hiiri hiirenhiljaa
ole hiljaa, mene hiljaa
muista nostaa häntä pystyyn, sillä sillä
säilyy tasapaino tällä
koko matkan kestäväällä
trapetsillakävelyllä

pikku Hiljanen - yksin jakkarallaan
pikku Hiljanen - ilostako valunut
pikku Hiljanen - kun jakkara on kaatunut
vaan pieni jalka maata saata ei - -
tavoittaa, sielullinen hiljaisuus

Homo mediocris (tuskaa, aah)
Homo mediocris (tuskaa, aah)

kalliolle kukkulalle kiivetä jos uskaltaisin
kyntää kyisen pellon
kuilun sieltä löytää voisin, vihastuneen hiiden kirnun

vaan kylmä märkä kallio vois
jalan alta paeta pois

kalliolle kukkulalle kiivetä jos uskaltaisin
vastoin isän tahdon
liukastua kuiluun voisin, vihastuneen hiiden kirnuun

niin kylmä märkä kallio vois
elon ajaa pakoon pois

kalliolle kukkulalle kiivetä jos uskaltaisin
hälyttävän kellon
ohittaisin, saattaisin löytää jotain lisää
mutta mielen malli perustakseen kaipaa isää

ei liukastua parane ihmisen elämässä
usko pois se totuus on, on totuus kaikki tässä
johtaa kompuroimisiin vain tuijottelu taivaisiin
kuinka sitten välttyisin häpeältä tältä?
isän käsi mielen pienen säästää elämältä

”Nähdessäsi varjoja tiedät

auringon paistavan vielä jossakin.”

Mikko I. Pekkola on vuonna 1982 syntynyt akuankka. Viime vuosina Pekkolan on saattanut tavata mediassa kommentoimasta laittomia lääkkeitä tai päihteitä käsitteleviä artikkeleita ja ohjelmia – hänet vankilaankin vieneen poliittisen protestibloginsa tiimoilta. Runoja Pekkola on kirjoittanut teini-ikäisestä saakka. Aiemmin niitä on julkaistu yhdessä antologiassa (Runo päivässä 2014). Paskan herkkyydestä on hänen ensimmäinen oma runokokoelmansa.

